

ת"פ 16752/10/20 - מדינת ישראל נגד תאבת בן מחמוד סרסור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 16752-10-20 מדינת ישראל נ' סרסור

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		תאבת בן מחמוד סרסור ע"י ב"כ עוה"ד יוסי זילברברג

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן **בעבירת נשיאה והובלת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "החוק").
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 1.10.20, קיבל הנאשם לחזקתו אקדח בצבע שחור עם תחמושת תואמת, מסוג שאינו ידוע. במועד זה, בסמוך לשעה 10:17, שהה בחצר ביתו בכפר קאסם. בשלב מסוים, נכנס במהירות לביתו, ושב לחצר כשהוא נושא בידו את האקדח הטעון בתחמושת.
3. ביום 1.2.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והופנה לתסקיר שירות המבחן. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקירו של הנאשם חיובי ובא בהמלצה שיקומית. הנאשם, בן 33, ללא הרשעות קודמות, נשוי ואב לשניים. אשתו עובדת בתחום ההוראה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, כשבמקביל ללימודיו, החל מגיל 14 החל לעבוד ומאז שומר על רצף תעסוקתי. תחילה עבד עם אחיו כעוזר נהג בקו חלוקה של חברת מזון, בהמשך עבר לתפקיד נהג קו חלוקה, במשך 13 שנים. בהמשך עבד כקבלן משנה בחברת שליחויות במשך שש שנים, ובספטמבר 2020 פתח עסק מצליח בתחום השליחויות. לדבריו משקיע מאמצים רבים בפיתוח העסק, במחשוב, שיווק ושירות מיטבי ללקוחות.

הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעורבותו בעבירות והביע צער וחרטה על מעשיו. מדבריו עלה, שהנשק שהחזיק היה שייך לאחיו שנפטר. ברקע מעשיו, סכסוך ששרר בזמנו בינו לבין אחד מאחיו, כשלדבריו הגיב לתחושות פגיעה, תסכול וחוסר אונים שחוזה מצדו וסבר שמעשיו יוכלו להרגיע את המצב אך מבין כיום שפעל באופן אימפולסיבי, שגוי והרסני. הנאשם מסר שעם מעצרו הבין את הבעייתיות בהתנהלותו, חווה את המעצר באופן קשה וטראומטי והתייחס למחירים הכבדים שהוא ומשפחתו משלמים בגין התנהגותו. שירות המבחן שוחח גם עם האח, שהיה צד לסכסוך, וזה סיפר כי הסכסוך נפתר וכיום יחסיהם תקינים ללא קונפליקטים.

באשר להליך הטיפול, הנאשם שולב בטיפול פרטני וקבוצתי כבר בשלב הליך המעצר. במהלך כל ההליך שיתף פעולה ובתכנים מעולמו. בתחילת התהליך ניסה לצמצם ביחס לחלקים מורכבים ותוקפניים בהתנהלותו, אך ניכר כי עם התקדמות ההליך הטיפולי, הצליח להבין את מורכבות מצבו ואת המחירים האישיים והסביבתיים שמשלם בשל התנהגותו. שירות המבחן העריך כי עם סיום הטיפול חלה הפחתה מרמת הסיכון במצבו. הנאשם ביטא רצון ונכונות להשתלב בטיפול המשך ואת חששו מאפשרות של ריצוי מאסר בפועל, בעיקר סביב הפגיעה במשפחתו ובעסק שבבעלותו.

לסיכום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם חרוץ ושאפתן, בעל יכולת להתבוננות פנימית, ממוקד בעשייה מקדמת ומגלה יכולת לביקורת עצמית ולהסקת מסקנות ולמידה מקדמת. עוד התרשם כי חווה הרתעה משמעותית מההליך הפלילי והשלכותיו - מהמחירים ששילם, ומשלם כעת, בגין מעורבותו בעבירות. עוד מנה מספר רב של גורמי סיכוי וביניהם, היעדר עבר פלילי, שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול, מוטיבציה טיפולית גבוהה, עמידה בתנאי שחרור לאורך זמן ופתרון הסכסוך, והעריך כי רמת הסיכון הנשקף ממנו נמוכה והוא בעל סיכויי שיקום ממשיים. לאור כל האמור בא בהמלצה לענישה שיקומית של צו מבחן למשך שנה ועבודות שירות. לדבריהם גם ענישה בדרך של עבודות שירות תהא בעלת מחירים משמעותיים, בעיקר במישור התעסוקתי.

תמצית הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד שירי, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשהו, פגיעתו בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחונו והסיכון הרב הגלום בנשיאת אקדח טעון מוכן לשימוש, משכך סבורה כי מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני. עוד עמדה על מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק המשתקפת בפסיקת בית המשפט העליון ותיקון החוק. לפיכך עתרה למתחם ענישה הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציינה לקולה את הודאת הנאשם, היעדר עבר פלילי ותסקירו החיובי, אך לא סבורה כי מתואר שיקום יוצא דופן המצדיק חריגה מהמתחם, לשיטתה נתוניו דומים לנתוניהם של עברייני נשק רבים ואין מקום לאבחנה ביניהם. בהתחשב בנתוניו הטובים עתרה למקמו בתחתית המתחם בצד ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד זילברברג, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, סבור שמדובר בעבירת נשק ברף נמוך ביותר - מעידה חד פעמית במהלכה לא יצא הנאשם מחצר ביתו, וכי עמדת המאשימה מחמירה יתר על המידה. עוד טען כי בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב במועד ביצועה, בשנת 2020, ובמדיניות הענישה הנהוגה באותה העת. ב"כ הנאשם הדגיש כי הסכסוך שברקע המעשים נפתר, ואת נתוניו הטובים כפי שמשתקפים מהתסקיר, היותו בן למשפחה טובה, מסוכנותו שהוערכה כנמוכה, ועל חריצותו והשקעתו בעסק שהקים.

7. עוד שמעתי את דודו של הנאשם, מר סרסור מערוף, שסיפר על הסולחה שנערכה בין המשפחות, ועל מידותיו הטובות של הנאשם, אותו מלווה מגיל צעיר, על דאגתו להוריו החולים, על המשפחה שהקים עם רעייתו והעסק המצליח בבעלותו.

8. **הנאשם בדברו האחרון** הביע חרטה כנה על מעשיו, תיאר כי העבירה חריגה להתנהלותו התקינה, ביקש הזדמנות לשקם את חייו, לצמוח ולהמשיך לתפעל את העסק שבבעלותו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

10. עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן, אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14(31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022); ע"פ 116/13 ווקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)). מגמה זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק שנכנס לתוקף ביום 8.12.21, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושט בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה. התיקון אמנם אינו חל בענייננו אך משקף את רצון המחוקק בהחמרת הענישה בעבירות ממין דא.

11. הנאשם נשא אקדח טעון השייך לאחיו שנפטר, בחצר ביתו, מדובר באירוע בודד של נשיאת נשק על גבול ההחזקה, בתוך תחומי חצרו. הנאשם הסביר בתסקירו, כי הרקע למעשיו הוא סכסוך עם אחד מאחיו וכי באותה עת חש תחושות של פחד וחשש מפגיעה, מאז נפתר הסכסוך והיחסים בין האחים תקינים. במסגרת הסדר הטיעון כתב האישום תוקן משמעותית, בעובדותיו לא הובהר מדוע נכנס במהירות לביתו ויצא כשהוא נושא אקדח, אניח לטובתו כי מדובר בנשיאה קצרת מועד שלא לצורך שימוש בו למטרת פגיעה באדם. בצד זאת, במעשיו גלום פוטנציאל נזק וסיכון רב, הנאשם נשא את האקדח במסגרת סכסוך משפחתי ובדרך זו העביר מסר של הפחדה ואיום לסובביו.

12. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא **ברך הבינוני**. בהקשר זה נתתי דעתילך לסוג הנשק ונשיאתו טעון, ומנגד לכך שמדובר בנשיאה יחידה וקצרת מועד בחצר ביתו של הנאשם, בנסיבות המזכירות במהותן עבירת החזקה.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. בפסיקה ענפה הושתו על נושאי נשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא לתקופות לא קצרות. הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים שזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק, אף בעבירות שבוצעו בנסיבות ברך חומרה בינוני-נמוך, ללמדנו כי הענישה מבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום: **"המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות"** (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10 (26.7.22) (להלן: "עניין פלוני")).

בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.22) שניתן לפני מספר חודשים מסתמנת מגמת החמרה משמעותית בעבירות נשיאת נשק. במקרה זה, שנסבותיו חמורות יותר מעניינו, התקבל ערעור מדינה בעניינו של תושב האזור, שנשא אקדח טעון ברכב וגזרו עליו 18 חודשי מאסר. בית המשפט (כב' השופט שטיין) קבע מתחם ענישה ראוי שנע בין 30-42 חודשי מאסר. עונשו של המשיב, ללא עבר, הוחמר, מבלי למצות את הדין, למאסר בן 28 חודשים.

בע"פ 3186/22 **בר נ' מדינת ישראל** (23.2.23) נדון עניינו של נאשם שנשא והוביל בקטנוע אקדח טעון גנוב, בחזקתו נמצא סם קנביס לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי משמעותי, 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מערעורו לאחר שמיעת הערות בית המשפט העליון.

בע"פ 2141/21 **חניני נ' מדינת ישראל** (27.5.21) נדחה ערעורו של נאשם שהצטייד באקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת. הוא נתפס בחצר קרובה לביתו בשעת לילה מאוחרת, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. נדון למאסר בן 20 חודשים;

בעניין פלוני נדחה ערעור המערער, ללא עבר, שנשא והוביל ברכבו אקדח גלוק מוסלק, בנסיבות קשירת קשר עם אחר לביצוע עסקת נשק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 16-36 חודשי מאסר. נדון למאסר בן 16 חודשים;

בע"פ 2033/21 **זועבי נ' מדינת ישראל** (30.8.21) נדחה ערעורו המערער, בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה שנדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל למאסר בן 24 חודשים. נקבע כי סולחה שנערכה בין המשפחות ומצבו הרפואי לא מצדיקים חריגה מהמתחם.

בע"פ 1658/22 **נח'אש נ' מדינת ישראל** (19.6.22) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת נשיאה והובלה

של תת מקלע "עוזי" ומחסנית למאסר בן 26 חודשים. המערער, ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנשק לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי.

בע"פ 4290/21 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.21) דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער שנהג ברכבו ונשא בתא המטען שני אקדחים טעונים במחסנית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 16-36 חודשי מאסר. לחובת הנאשם הרשעה אחת שהתיישנה. נדון למאסר בן 18 חודשים.

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת באשר **למחזיקי נשק**, שנסיבותיהם דומות ואף חמורות יותר מאלו של הנאשם, מלמדת כי אף הם נדונו למאסר בפועל לתקופה לא קצרה, אך מתחמי הענישה נמוכים יותר מאלו שנקבעו בגין נשיאת נשק:

בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.4.2022) (להלן: "עניין קדורה") הורשע נאשם, על פי הודאתו, בעבירת החזקת נשק בצוותא עם אחר - אקדח "גלוק", מחסנית, כדורים ורימון הלם אותם החזיק **בביתו** לתקופה קצרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בן 19 וללא הרשעות קודמות, 10 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל-18 חודשים; רע"פ 6265/20 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (15.9.2020) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בכך שהחזיק אקדח ומחסנית **ברכבו** ונדון למאסר בן-15 חודשים. בית המשפט המחוזי התחשב בעברו הנקי ובנסיבותיו החיוביות והעמיד עונשו על 12 חודשי מאסר. בקשת ר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה; ע"פ 2015/21 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (9.12.2021) - נדחה ערעורו של נאשם בעל עבר שאינו מכביד שהורשע בהחזקת שני אקדחים **ברכבו**, נקבע בעניינו מתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר ונגזרו עליו 16 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 6011/21 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (25.11.2021) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת **אקדח טעון על גופו** ונדון למאסר בן 13 חודשים; ע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' בסילה** (28.12.2021) הנאשם הורשע בהחזקת רובה סער דמוי M-16 **בביתו**, בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 6-24 חודשי מאסר וגזר עליו 7 חודשי מאסר. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט העליון (כב' השופט סולברג) פסק, כי המתחם שנקבע והעונש שהוטל מקל עם הנאשם יתר על המידה, זאת גם בהתחשב בנסיבותיו, עונשו הוכפל והועמד על 14 חודשי מאסר;

14. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנוהגת, לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה הגובלות בעבירת ההחזקה, מצאתי לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 18-40 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. ב"כ הנאשם מבקש לבכר את אינטרס שיקומו של הנאשם, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור עליו ענישה שיקומית של עבודות שירות. לשיטתו, אורח חייו הנורמטיבי והיצרני, משפחתו התומכת, הטיפוליים שעבר בהצלחה בשירות המבחן והערכת מסוכנותו הנמוכה, מלמדים על סיכויים ממשיים לשיקומו.

16. אומר כבר עתה, כי התרשמתי שאכן מדובר בנאשם נורמטיבי שמעשיו בתיק זה חריגים בנוף חייו. הנאשם, ללא עבר פלילי, בן למשפחה טובה, נטל אחריות מלאה על מעשיו ועבר הליך טיפולי שכלל התבוננות עומק בנסיבות מעשיו. שירות המבחן התרשם מיכולותיו לביקורת עצמית ולהתנהלות מקדמת. הנאשם פתר, בסיוע משפחתו, את הסכסוך עם אחיו, כשניכר כי יש בנתוניו הטובים, שיתוף הפעולה המלא עם גורמי הטיפול ופתרון הסכסוך שברקע

מעשיו כדי להפחית במידה רבה את מסוכנותו. לכך אוסיף, שהנאשם היה עצור תקופה, חווה את מעצרו כחווייה קשה וטראומטית ומכה על חטא על המחירים הכבדים שמשלמים הוא ומשפחתו על מעשיו. מדברי הנאשם ודודו, ניכר שמאז הסתבכותו, עשה מאמצים רבים לייצב את חייו, פתח עסק שליחויות מצליח ומקדיש את כל עתותיו לעסקו ולמשפחתו הגרעינית.

17. אלא שמן העבר השני, עומדים טיב העבירה שבה הורשע וחומרתה. מדיניות הפסיקה בעבירות נשק נוקשה ועקבית. התמונה העונשית המשתקפת בפסיקה אחידה וכוללת עונשי מאסר, הכלל כפי שהיטיב להגדירו כב' השופט עמית בע"פ קדורה, הוא אחד: **"אם מחזיקים - למאסר נשלחים"** (שם, פסקה 6). ענישה שאינה כוללת מאסר ממש חריגה ויוצאת דופן ואפשרית, אם בכלל, רק במקרים שיקום מובהקים ומיוחדים, **"עבירה של החזקת נשק.. הינה עבירה חמורה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריה ולא בדרך של עבודות שירות, כאמירה ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו"** (דברי כב' השופט קרא, רע"פ 6265/20 אלקיעאן נ' מדינת ישראל (15.9.2020)).

18. **לאחר שבחנתי את נסיבות הנאשם ונתתי דעתי לחומרת מעשיו, ומדיניות הפסיקה מצאתי, כי חרף נתוניו הטובים ותסקירו החיובי, אין מדובר במקרה חריג ויוצא דופן המאפשר חריגה ממתחם העונש לצרכי שיקום עד הימנעות מעונש מאסר ממש.**

19. נתוניו של הנאשם אמנם טובים אך אינם שונים שוני מהותי מנתניהם של עברייני הנשק של השנים האחרונות, רובם צעירים, בנים למשפחות נורמטיביות, שעושים שימוש בנשק כדי לחזק את ביטחונם העצמי ולצורך העברת מסר מאיים כלפי סביבתם. בניגוד לחלקם, הנאשם ניצל את הסתבכותו בתיק כדי לעשות חשבון נפש עם עצמו ולשנות את דרכיו.

20. ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לאסופת פסיקה, חלקה מהתקופה האחרונה שבה ביכר בית המשפט העליון את שיקולי שיקום עברייני הנשק על פני שליחתו למאסר. אלא שברובם ככולם, מדובר במקרים חריגים ומיוחדים. כך בע"פ 6332/22 **פדידה נ' מדינת ישראל** (16.2.2023), נקבע על בסיס נסיבותיו האישיות הייחודיות של המערער וקשיים הראייתיים שהובילו לתיקון כתב האישום, כי מדובר במקרה "מאוד מיוחד" המצדיק הקלה בעונש, והעמידו על תשעה חודשי עבודות שירות; בע"פ 5807/20 **שיבלי נ' מדינת ישראל** (30.12.2020) התקבל ערעורו של נאשם בעבירה של נשיאת נשק והובלתו שנגזרו עליו 12 חודשי מאסר. בית המשפט העליון מצא את נסיבותיו האישיות (עבר נקי, פוסט טראומה עקב פציעה במהלך שירותו הצבאי והמלצת שירות המבחן) ככזה המלמד על מקרה חריג שבחריגים המצדיק לאמץ את המלצת שירות המבחן ועונשו הופחת לתשעה חודשי עבודות שירות; בע"פ 2826/19 **מרעאנה נ' מדינת ישראל** (1.9.2019) הלך שוב בית המשפט העליון כברת דרך לקראת נאשם שהורשע בהחזקת אקדח ומחסנית ריקה בביתו ונדון לעשרה חודשי מאסר, הקל בעונשו והסתפק בתשעה חודשי עבודות שירות. גם בעניינו של נאשם זה נקבעו נסיבות מיוחדות, כשמעבר לנתוניו החיוביים והמלצת שירות המבחן, ניתן משקל למחיר אישי כבד ששילם בגין שיתוף פעולה עם רשויות החוק; בת"פ (מח' מרכז) 52256-03-20 **מדינת ישראל נ' יאן אזברגה** (12.4.2022) הורשע נאשם בהחזקת אקדח ומחסנית ריקה ברכבו, במסגרת הסדר טיעון הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם ענישה הנע בין 10-24 חודשי מאסר,

בית המשפט גזר עונשו לתשעה חודשי עבודות שירות, בהתחשב בגילו (20), היעדר עבר, מסוכנות שהוערכה כנמוכה והמלצה חיובית של שירות מבחן. בטענת ב"כ הנאשם, שיש להתחשב בכך שמדובר בעבירה שבוצעה בשנת 2020, לא מצאתי ממש. אז כמו היום, נגזרו עונשים כבדים על עברייני הנשק.

21. סיכומם של דברים, עניינו של הנאשם שלפניי אמנם גבולי ומעורר לבטים, אלא שצורך השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה, אף אם הנאשמים נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי "ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון" (ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022)).

22. לצד זאת, ישמשו נתוניו הטובים ופגיעת המאסר בו ובמשפחתו כבסיס למיקומו בתחתית המתחם. אלק לקראת הנאשם צעד נוסף, וכדי לדרבנו ולעודדו להמשיך בדרכו החיובית, אחרוג חריגה מסויימת לקולא ממתחם הענישה.

סוף דבר

23. אני גוזרת, איפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 5.10.20-13.12.20.
- ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. קנס בסך 6,000 ₪ או 40 ימי מאסר. הקנס ישולם בארבעה תשלומים החל מיום 1.5.23.
- ד. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 4.6.23 עד השעה 10:00 בבימ"ר "הדרים". לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה הערבויות שהופקדו בהליך המעצר. לאחר תחילת ריצוי המאסר, יושבו למפקיד.

עותק מהחלטתי יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

צו כללי למוצגים

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, במעמד הצדדים.